

[Glistrup]

be deres aktier, og så er det, denne situation kommer ind. Her er det, Fremskridtspartiet siger i lovforslag nr. L 35 og L 36, at den retfærdige løsning er den, at de, der virkelig har lidt tabet, har haft underskuddet, skal have 100 pct. udbytte deraf enten i form af en negativ skattegodtgørelse, L 35, eller en tilbageførsel i eventuelle overskud fra tidligere år, L 36.

Det er den socialt retfærdige, enkle og klare løsning, men så længe alle socialdemokraterne her i salen simpelt hen har idiosynkrasi mod at stemme for noget, fordi der står Fremskridtspartiet som afsender, uanset hvor sagligt det så end er, er situationen den, at der er spærret for den menneskeligt, skatteretligt, samfundsmæssigt og i enhver henseende lette og elegante løsning på problemerne, nemlig vedtagelsen af L 35 og L 36. Så var der ikke flere problemer tilbage.

Nu må man henvise de pågældende mennesker til at sælge deres aktier, og så siger det sig selv, at køberne også vil have en del af det overskud, der er forbundet med det; derfor presser man prisen ned, og så tilegner køberen sig på en vis måde en fordel, fordi man ikke har vedtaget L 35 og L 36. Nu vil man give køberen en endnu større fordel, for nu kan han komme og sige: Ja – men som følge af det, denne skatteminister har lavet med, at vi ikke må lægge den lette aktivitet ind i finansielle aktiver, men skal lave køkkenelementer, Mallorcarejser eller ejendomshandler, kan vi ikke give kurs 47, men kun kurs 38 for dine aktier. Så er det, de rige skattetænkere griner og hoverer, og den fattige mand, der har gjort en samfundsmæssigt nyttig indsats med sin erhvervsvirksomhed, får sit tab dobbelt op. Det er ham, man rammer, og bestemt ikke dem, der køber disse selskaber. Dem ville man ramme, hvis man gav 100 pct. valuta til den oprindelige aktieejers ved at gennemføre L 35 og L 36; så ville man løse problemet, ved at gevinsten kom hen, hvor den skulle, ved dette underskudsfradrag. Nu gør man det bare endnu mere urimeligt for dem, som der er grund til at hjælpe, og endnu bedre for dem, som bare går ud for at købe tomme selskaber, fordi man opstiller disse formelle hurdler, der for den, der har økonomisk magt over tingene, overhovedet ikke er nogen hurdler, da det er den letteste ting i verden at opfylde såvel de socialdemokratiske som regeringens betingelser, der giver en så rummelig frist som de fem år med underskuds-fremførselsret.

Derfor er det elendige forslag både fra regeringen og fra Socialdemokratiet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 59;

Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Af Lykketoft (S) m.fl.

(Fremsat 3/11 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne starte med at konstatere, at der er en ganske afgørende forskel mellem den fremgangsmåde, Socialdemokratiet har valgt i forbindelse med lovforslag om ATP og LD, og så den fremgangsmåde, regeringen har valgt.

Fra regeringens side fremsætter vi ikke lovforslag vedrørende disse fondes forhold uden først at have talt med fondenes bestyrelser og uden at have drøftet sagen indgående med arbejdsmarkedets parter. Tværtimod finder vi, at de spørgsmål, det her drejer sig om, er så væsentlige og så komplicerede, at der må finde en grundig rådslagning sted, før regeringen lægger sig fast på konkrete forslag.

En gennemgang af de enkelte elementer i det foreliggende lovforslag vil bekræfte, at der er megen tvivl og betænkelighed knyttet til det, hvorfor det trænger til en grundig behandling, og selv om vi kan være meget grundige i Folketinget, er der nok også behov for, at denne grundige behandling på dette stadium foregår i et andet regi, nemlig sammen med arbejdsmarkedets parter